

DBI / DANSK BIBEL INSTITUT

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#04 — September 2016

Dåben

TEMAUDGAVE

S.06

S.08

S.10

INDHOLD

S. 03 — Økonomi

S. 04 — Kender du dine afguder?

S. 06 — ”Lad det nu ske”

S. 08 — Hvorfor egentlig vente?

S. 10 — Dåben er tråden ovenfra

S. 12 — Hvad er et menneske?

S. 16 — Børge Haahr Andersen, 60 år og ...

Månedens citat

”Dåben giver syndernes forladelse, befrier fra døden og Djævelen og giver alle, der tror det, evigt liv, sådan som Guds ord og løfte lyder.

Martin Luther (fra Katekismus Updated)

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Christian H. Jensen
Stud.theol. Filip M. Bak
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —

Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.
2300 København S

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Funch Kofod

DET BESTEMT IKKE LET AT UNDVÆRE SU

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Alligevel hører vi sjældent, at de studerende klager.

Det er simpelthen opløftende, at de studerende er så positive, selv om de må undvære SU. Det er bestemt ikke, fordi det er nemt for dem, for de må tage en ekstra tørn for at klare udgifter til bolig, bøger, kost og daglige fornødenheder.

Vi hjælper dem lidt på vej, men med DBIs skrabede økonomi kan vi kun tilbyde stipendier til fuldtidsbachelorstuderende fra og med 2. studieår, og kun i 10 måneder om året.

SU ELLER STIPENDIER – EN SAMMENLIGNING

Almindelig SU:

5.941 kr. $\times$ 12 = 71.292 kr. om året.

DBI-stipendier 2.-4. år (med lån 1. år):

2400 kr. $\times$ 10 = 24.100 kr. om året

DBI-stipendier 2.-4. år (uden lån 1. år):

3000 kr. $\times$ 10 = 30.000 kr. om året

IKKE LET AT FÅ RÅD TIL MANGE STIPENDIER

DBI-stipendier er bedre end ingenting, og lykkeligtvis afskrækker det ikke studerende fra at søge ind på uddannelsen. Men med flere studerende

stiger DBIs udgifter til stipendier også. I år er udgiften på 540.000 kr. – næste år stiger beløbet til ca. 750.000 kr.

ALLE KAN HJÆLPE

- Er du studerende? Kan du undvære 50-100 kr. om måneden til en medstuderende uden SU?
- Er du i arbejde? Kan du undvære 300 kr. om måneden til stipendier?
- Er du pensionist? Har du så overvejet at testamentere en procentdel af formuen til DBI?
- Er I en menighed? Kan I sponsorere stipendier til en studerende? Kontakt elp@dbi.edu og hør mere.

22 NYE STUDERENDE

15. august begynder 22 nye studerende – 14 på bacheloruddannelsen og 8 på den åbne uddannelse. Vær med til at hjælpe dem og bede for dem!

Opret en Betalingsserviceaftale på www.dbi.edu – under Om DBI/Betalingsservice – eller ring til økonomifuldmægtig Kirsten Hansen på tlf. 33 69 55 11 og spørg om Betalingsservice, gavebrev eller testamente.

NYT FRA DBI

D. 5 september fejrer DBI rektor Børge Haahr Andersens 60 års fødselsdag. Dagen begynder med en festforelæsning v. sognepræst og formand for ELN, Henrik Højlund: ”Det er håbløst, og vi giver ikke op. At løfte røsten og være kirke med

håb mod håb”. Derefter er der receptionsmiddag. Alle er velkomne! Deltaelse i middagen kræver tilmelding senest 20. august til dk@dbi.edu eller 33 13 55 00 og koster 75 kr.

Kender du dine afguder?

Luther og Kellers syn på afguder var og er påvirket af deres samtid. Det kom der en spændende bacheloropgave ud af.

Af Louise Høgild, bach.theol.

I bogen *Ikke alt der glimrer er Gud* skriver Timothy Keller¹ om typiske afguder i det senmoderne samfund. Særligt kapitlet om relationer som afguder vakte min interesse. Keller er i sit syn på afguder inspireret af reformatoren Martin Luther. Det er interessant, fordi der bl.a. er betragtelige forskelle i de afgudsobjekter, som de to teologer berører. For at lære mere om vores samfund og de afguder, som vi er i risikozonen for at dyrke, har jeg skrevet om, hvordan Luther og Keller er påvirket af deres kontekst i anvendelsen af det samme afgudssyn.

LUTHER OG KELLERS AFGUDSSYN

Fælles for Luther og Keller er, at de definerer en afgud ud fra hjerteforholdet og ikke afgudsobjektet i sig selv. Det afgørende er, hvad hjertet vender sig til for at få det, som kun Gud giver. Alt kan derfor principielt blive en afgud, selv det som er godt og villet af Gud.

På trods af den samme grundforståelse adresserer Luther afgudsobjekter så som helgener, Keller adresserer som sagt bl.a. relationer. Desuden taler Luther og Keller allerede i deres definitioner forskelligt om den samme grundforståelse. Luther taler om en gud som den, *du vender dig*

til i al din nød og venter din frelse fra, hvorimod Keller taler om en gud som den, *der giver dit liv mening og giver dig værdi*.

KONTEKSTENS PÅVIRKNING

I undersøgelsen af anvendelsen af Luther og Kellers afgudssyn bliver kontekstens betydning tydelig. Relationer fik ikke en afgudsfunktion i den sene middelalder, fordi individets identitet var tilskrevet. Det senmiddelalderlige menneske havde derfor ikke brug for bekræftelse på sin identitet fra f.eks. relationer. Derimod fik helgener en afgudsfunktion, da man i den sene middelalder søgte frelse og hjælp i fysisk nød og forventede begge dele fra helgenerne. Tilsvarende bevirker et grundlæggende behov for mening og identitet i det senmoderne samfund på den ene side, at helgener ikke får en afgudsfunktion. Mennesket har i dag ansvar for eget liv, søger ikke som sådan hjælp i fysisk nød og føler ikke behov for frelse. På den anden side bevirker den senmoderne kontekst, at relationer får en afgudsfunktion. Mennesket bruger i dag relationer som bekræftelse på en selvkonstrueret identitet og til at skabe mening i tilværelsen. Konteksten leverer

Ifølge Timothy Keller er relationer som en bekræftelse af vores egen identitet en af vores tiders afguder.

altså ikke alene objektet for afgudsdyrkelsen, men også det behov, som bliver årsag til, at objektet får en afgudsfunktion.

Forskellen i afgudsdefinitionen (bevirket af konteksten) påvirker det primære perspektiv hos Luther og Keller. Luthers afgudssyn handler dybest set om frelsesforståelse. Det giver Luthers afgudssyn et evighedsperspektiv og placerer det i centrum af hans forkyndelse. Kellers afgudsdefinition bevirker derimod, at hans primære perspektiv for en umiddelbar betragtning kan virke mere dennesidigt. Keller vægtlægger som sagt mening i livet og identitetsdannelse. Det giver hans afgudssyn en mindre central placering. Keller er dog ikke blind for frelsesaspektet.

SKJULTE AFGUDER

Enhver kultur har egne grundlæggende behov og problematikker, som bliver bestemmende for hvilke objekter, der gøres til afguder. Skal vores forkyndelse således være relevant, må konteksten være bestemmende for, hvilke objekter, behov og problematikker forkyndelsen retter sig imod. Hvis forkyndelsen imidlertid kun beskæftiger sig med behov, som opleves væsentlige i den aktuelle kontekst, bliver faren dog, at evighedsperspektivet falder i baggrunden. For at have en dækkende

forkyndelse er det derfor nødvendigt at medtænke både et dennesidigt og et evighedsperspektiv og også adressere, som Keller også gør, afguder, som relaterer sig til menneskets mere grundlæggende behov for frelse, selvom dette behov som oftest ikke anerkendes i vores moderne samfund.

Derudover kan Luther og Kellers grundforståelse føre til en afsløring af skjulte afguder. Når selv det, som er skabt og villet af Gud, kan blive til afgudsdyrkelse, kan det være vanskeligt at få øje på afguder i eget liv. En forkyndelse som adresserer hjerteforholdet bevirker, at tilhøreren ikke "bare" kan tilsidesætte afgudsdyrkelse som en middelalderlig problematik, men må standse op og overveje hvilke afguder vedkommende har i hjertet – hvad går tankerne ubesværet imod, hvilken retning peger ens længsel? En forkyndelse, som adresserer hjerteforholdet, kan således være med til at afsløre både synlige og usynlige afguder hos mennesket.

Vil du læse hele bacheloropgaven? Bestil den på dk@dbi.edu

¹ Præst i Redeemer Presbyterian Church i New York

”Lad det nu ske”

Hvorfor skulle Jesus døbes?
Han var jo syndfri?

Af Torben Kjær, lektor og førsteamanuensis i Ny Testamente på DBI og FIUC-DK

I denne artikel skal vi se på, hvilken betydning dåben har for Jesus, og hvorfor han bliver døbt. Jeg begynder med Johannes' dåb, beskriver Jesu person og går derefter over til Jesu dåb og slutter med, hvorfor han blev døbt.

JOHANNES' DÅB

I Kejser Tiberias' femtende regeringsår (sandsynligvis år 26/27 e.Kr.) træder Johannes pludselig frem som en profet fra Gud (LUK 3,1-2). Dette er en sensation i Israel, hvor mange mente, at profetens Ånd var udslukt. Han forkynder en ”omvendelsesdåb til syndernes forladelse” (LUK 3,3). Dette er helt nyt i Israel, for Israel kendte ikke til en sådan dåb. Johannes forkynder omvendelse i ord (MATT 3,2) og handling (dåben). Dette er rystende i Israel, for folket mener, at det er det udvalgte og retfærdige folk, og nu kalder denne profet til omvendelse fra synd og oprør og til tro på Gud. Og dette skulle ske i dåben.

Johannes' dåb er for syndere, der har brug for omvendelse, syndsbe kendelse og tilgivelse. Dåben er deres omvendelse og syndsbe kendelse, og derfor skriver Matthæus, at ”de blev døbt af ham

i Jordanfloden, idet de bekendte deres synder” (MATT 3,6). Hvor der er omvendelse og be kendelse, er der også tilgivelse fra Gud.

JESU PERSON

Johannes Døberen har en utrolig gennemslagskraft i Israel. Store skarer af jøder fra Jerusalem, hele Judæa og hele Jordane gnen kommer ud til Johannes i ørkenen og bliver døbt af ham (MATT 3,6). Blandt dem kommer Jesus fra Galilæa for at blive døbt af Johannes (MATT 3,13), men hvem er denne Jesus?

Matthæus har allerede præsenteret ham. Jesus er den ventede Messias konge af Davids slægt (MATT 1,1; 1,14 OG 2,2). Han er Gud med os (IMMANUEL; MATT 1,23). Han er Guds Søn (MATT 2,15), og Døberen har i sin forkyndelse afsløret, at Jesus bærer Guds eget navn (”Herren”) og udfører Guds funktion (MATT 3,3 OG 3,11-12): Han skal dømme verden. Nu kommer denne person, der er Gud og hellig og syndfri, for at blive døbt af Jesus. Johannes kender Jesus og ved, at han er syndfri, og derfor protesterer han mod at døbe Jesus (MATT 3,14).

'The Baptism of Christ' af Pietro Perugino, 1483

JESU DÅB

Når vi kombinerer Johannesdåbens betydning og Jesu identitet, kan vi se, hvilken betydning Jesu dåb har. Vi har set, at Johannes' dåb er for syndere, der har brug for omvendelse, syndsbe kendelse og tilgivelse. Vi har set, at Jesus er Gud, hellig og syndfri. Når denne person lader sig døbe, får dåben en frelsende betydning, idet dåben bliver indgangen til et stedfortrædende liv. Jesus er Gud og har intet behov for at vende om til Gud, men med vægten af menneskehedens synd lagt på sig vender Jesus sig fra synden og til Gud. Jesus er Gud og har ingen synd at beken de, men med menneskehedens synd lagt på sig, bekender han dens synd. Jesu frelsende gerning består i, at han stedfortrædende identificerer sig med syndere; denne gerning indledes ved dåben og fuldendes på korset, hvor Jesus dør i synders sted (MATT 20,28 OG 26,28).

Denne tolkning af dåbens betydning bekræftes i Joh 1,29, hvor Johannes Døber efter dåben peger på Jesus og siger: ”Se Guds lam, der bærer verdens synd.” Jesus skal ikke bære sin egen synd, for den findes ikke, men menneskehedens, for den findes.

ET KALD

Johannes' forkyndelse er et kald fra Gud. Dette kald hører Jesus, og ved at lade sig døbe viser han sin lydighed mod Gud. Dåben er indvielsen til hans tjeneste, hvor han skal bære verdens synd i dens sted.

HVORFOR?

Jesu dåb har et forspil. Jesus kommer for at blive døbt, men Johannes vil ikke. Han siger: ”Jeg trænger til at blive døbt af dig, og så kommer du til mig?” Johannes kender til synd i sit eget liv, men finder ingen synd hos Jesus. Derfor har Jesus ikke brug for at blive døbt. Johannes' indvending er sådan set korrekt nok, når vi tænker på Jesus selv. Han har ikke brug for at blive døbt. Men det er ikke korrekt, når vi tænker på Jesu mission, der indebærer, at han skal dø på grund af vores synd.

Jesus afviser også Døberens indvending. Han kommer med en opfordring: ”Lad det nu ske!” Han begrundet det med ordene: ”For således bør vi opfylde al retfærdighed.” Mange forstår ”al retfærdighed” som den retfærdighed, Jesus erhverver til os ved sin død, for Jesu dåb fuldendes på korset. Men på grund af ordet ”vi” er det bedre, at ”al retfærdighed” er Guds vilje. Gud har kaldet Døberen til at døbe Jesus, og Døberen opfylder sin del af retfærdigheden ved at døbe. Gud har kaldet Jesus til at blive døbt, og Jesus opfylder sin del af retfærdigheden ved at lade sig døbe.

Jesus lader sig altså døbe, fordi det er Guds vilje, og fordi dåben er indvielsen til hans tjeneste for os.

Hvorfor egentlig vente?

Er det et problem, hvis forældre venter længe med at få deres barn døbt?

Af cand.theol. Peter Søes, kandidatstipendiat på Menighedsfakultetet

Overskriften er en let omskrivning af et spørgsmål, Paulus fik, da Ananias kom, mens han sad i Damaskus tre dage efter, at han havde mødt Jesus. ”Hvorfor tøver du?” spurgte Ananias. Dét, der ikke var nogen grund til at tøve med, var at blive døbt. Så det blev Paulus med det samme.

Når jeg har ”lånt” overskriften til denne artikel, er det, fordi jeg er blevet bedt om at forholde mig til, om det er et problem, hvis forældre venter længe med at få deres barn døbt. Det kan jeg ikke svare særlig håndfast på, for der står ikke klart i Ny Testamente, hvor hurtigt man skal døbes. Når der ikke gør det, skal vi ikke binde hinandens samvittigheder.

DØBT MED DET SAMME

Alligevel kan vi godt se nærmere på, hvordan de første kristne gjorde. Ikke fordi vi partout skal gøre ligesådan, men fordi det siger noget om, hvordan de forstod dåben. Paulus var ikke den eneste, der blev døbt hurtigt. Apostlenes Gerninger (APG) fortæller om ni tilfælde, hvor én eller flere blev døbt med det samme. Filip døbte fx hofmanden fra Etiopien efter én intens samtale, og Paulus døbte fangevogteren i Filippi efter en enkelt prædiken og en dramatisk nat. Der står, at hele familien blev døbt før morgenmaden; jeg tænker, der kan have været børn i huset, som er vågnet ved jordskælvet og måske lige har nået at falde til ro, før de blev taget hen til det nærmeste badekar og døbt, endnu i nattøj. I givet fald har de sikkert undret sig, børnene. Det tror jeg også, andre i Filippi har. Det må have forekommet mærkeligt, at det gik så hurtigt; det har jo slet ikke lignet det langstrakte forløb, et religionsskifte normalt var.

ET MIDDEL TIL FRELSE

Tænker man efter, synes jeg kun, der kan være én mulig grund til, at apostlene døbte så hurtigt. Nemlig at de var overbeviste om – som Peter skriver – at dåben frelser (1 PET 3,21). Den er med en senere tids sprogbrug et nådemiddel, altså et middel, hvorved Gud giver sin frelse. Hvis den bare havde været en slags ”synlig, symbolsk trosbekendelse”, ville de lynhurtige dåb i ApG overhovedet ikke give mening. Så havde det eneste fornuftige været at udskyde dåben, til de nye kristne havde haft bedre tid til at finde ud af, hvad kristendom var.

Der er enkelte lutherske kirkesamfund, hvor

man døber med det samme, så barnet har dåbsdag på sin fødselsdag. Jeg forstår godt pointen, men jeg synes ikke, man kan sige, at vi skal gøre sådan. Bibeltroskab er ikke at gøre, som apostlene gjorde, men som de befalede os at gøre – sådan sagde én af mine lærere ofte. Og apostlene har ikke befalet noget om tidspunktet for dåb. Det afgørende må være, at vi har en praksis, som afspejler, at vi deler apostlenes tro på, at dåben er noget, Gud gør til frelse.

HVAD ER PROBLEMET?

Hvis der er et problem i at vente længe med at få sit barn døbt, så er det, hvis den praksis er udtryk for, at man i virkeligheden ikke tror på, at dåben er et nådemiddel. Men hvis man tror det, gætter jeg på, at det ofte vil føles naturligt at lade sit barn døbe relativt hurtigt. For så er det vigtige ikke de praktiske udfordringer ved at arrangere en fest efter alle kunstens regler, men at man ønsker, at barnet skal få del i det, Gud giver i dåben.

PÅ VEJ MOD DÅBEN

Men hvis dåben er ”nødvendig til frelse”, sådan som vores lutherske bekendelse siger, hvad så hvis et barn dør, før det når at blive døbt? Det spørgsmål har jeg selvsagt fået mange gange. Jeg har aldrig kunnet være ligeglad med det; sagen er jo, at ingen, heller ikke børn, frelses pr. automatik, eller fordi de er uskyldige. Hvis nogen frelses, er det, fordi Gud griber ind til frelse, sådan som han gør det i dåben (og i nadveren og i sit ord). Når jeg har kæmpet med spørgsmålet, har jeg imidlertid ofte fundet hjælp i noget, flere af oldkirkens ledere har sagt. De fremhævede, at Guds indgreb til frelse i dåben altid er et svar på bøn. Om børn (og voksne Jesus-troende), som vi beder for, sagde de, at vi derfor kan tro på, at dåben på en måde ”er i gang”, hvis de dør ”på vej mod dåben”. Og at Gud som svar på bønnen vil regne et sådant menneske for døbt, selvom han eller hun endnu ikke er det.

Overvejelser af den type kan ikke påberåbe sig klare bibelsteder, men de har hjulpet mig; jeg har bedt for mine børn fra før de blev født, og jeg tror, Gud ville have hentet dem hjem, hvis de var døde før dåben. For jeg tænker, dåben ”allerede var i gang”.

Men det understreger vel bare spørgsmålet fra overskriften: Hvorfor egentlig vente?

Dåben er tråden ovenfra

Hvis vi glemmer dåben, risikerer vi også at glemme vores forpligtelse til at bekæmpe synden og udleve retfærdigheden.

Af Robert Bladt, forstander på Børkop højskole

I Johannes Jørgensens kendte novelle ”Tråden ovenfra” fortæller han om en lille edderkop, som en klar septemberdag kommer flyvende på en tråd og ud fra den bygger sit net. Da det bliver koldere og der bliver længere mellem insekterne,

vågner edderkoppen en dag op, gnaven og sulten. Den beslutter sig for at gennemgå sit net, men finder ingen fejl eller mangler. Bortset fra en tråd, som tilsyneladende blot forsvinder lige op i ingenting. Den bider i ærgrelse tråden over – og ligger i næste nu med hele sit spind over sig. Johannes Jørgensen skriver: *Den huskede slet ikke mere, at den selv en gang på en klar septemberdag var kommet ned ad denne tråd. Den huskede heller ikke, hvor stor nytte netop denne tråd havde ydet, da vævet skulle bygges og udvides.*

Nu er Johannes Jørgensens novelle vel primært at forstå som en replik til det menneske, som har glemt sit guddommelige ophav – måske i kraft af datidens fremstormende darwinisme. Men novellen kan også bruges som et billede på dåbens betydning for kristenlivet.

TONED LUTHERSKE BRILLER?

Når jeg læser Det Nye Testamente (NT) kan jeg som luthersk kristen anfægtes over, at dåben spiller en så tilbagetrukket rolle i NTs breve, som tilfældet er. Langt mere tilbagetrukket end i min forkyndelse og undervisning. Er mine lutherske briller tonede af min pietistiske tradition og den lutherske kirkes dåbspraksis?

Givetvis. Ingen af os læser vel NT uden traditionens briller. Men måske er de lutherske briller ikke så tonede endda, når det gælder dåbsspørgsmålet. NT spiller nemlig på dåben langt flere steder end der, hvor der umiddelbart står ordet ”dåb”: Ved I ikke, at uretfærdige ikke skal arve Guds rige? (...) *Sådan var nogle af jer engang, men I blev vasket rene, I blev helliget, I blev gjort retfærdige ved Herren Jesu Kristi navn og ved vor Guds ånd.* (1 KOR 6,9.11) Det er rimeligt at antage, at Paulus her henviser til dåben, hvor de kristne blev ”vasket rene”, ”helliget” og ”gjort retfærdige”.

HENVISNINGER TIL DÅBEN

Jeg er korsfæstet med Kristus. (GAL 1,19) *De, som hører Kristus Jesus til, har korsfæstet kødet* (...) (GAL 5,24) Paulus skriver det ikke direkte, men sammenligner vi med Romerbrevet kapitel 6 er det rimeligt at mene, at Paulus her taler om dåben.

Der er langt flere henvisninger til dåben i NT end dem, man finder ved at søge på ordene ”dåb” og ”døbt”. Nogle af disse steder fortæller os, at dåben har indflydelse på nutiden og vores liv som

kristne. Ligesom tråden ovenfra havde betydning for edderkoppens liv.

Hvis vi glemmer, hvornår vores relation til Gud blev etableret, hvor vores håb er forankret og hvad grundlaget er for vores kærlighed til medmennesket, så står vi i fare for som edderkoppen at kappe tråden ovenfra og billedligt talt ende i tjørnehækken med vores kristenliv ”som en lille, våd klud over hovedet.”

DÅBEN ER SOM TRÅDEN OVENFRA

Paulus bruger flere steder dåben som argument for, at vi skal leve et liv i opgør med synden og i kærlighed til medmennesket. Rom 6 er et eksempel. Som Kristus døde på korset blev min synd druknet i dåben, hvilket lærer mig, at jeg skal kæmpe imod synden. Og som Kristus opstod af graven blev jeg i dåben oprejst til et nyt liv, hvor jeg tjener Gud og retfærdigheden.

DÅBEN GØR DET KRISTNE HÅB PERSONLIGT

Peter skriver: *Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.* (1 PET 1) Genfødselen er en henvisning til dåben. Denne genfødsel kobler mig op på Jesu opstandelse, og derved bliver håbet konkret og personligt.

DÅBEN GOD FOR TROEN

Da Guds, vor frelsers, godhed og kærlighed til mennesker blev åbenbaret, frelste han os (...) ved det bad, der genføder og fornyer ved Helligånden, som han i rigt mål udgød over os ved Jesus Kristus, vor frelser. (TIT 3, 4-6)

Dåben er Guds frelseshandling med det enkelte menneske. Det er her den gode samvittigheds pagt etableres (1 PET 3,21). Tro er først og fremmest en tillid til det, Gud gjorde mod mig i dåben. Dåben understreger, at frelsen bliver til på Guds initiativ og handling, og tro er at læne sig op ad det, Gud har gjort mod mig.

Dåben kan som tråden ovenfra synes at forsvinde op i det rene ingenting. Men den er den tråd, hvorom hele mit kristenliv er spundet, og kapper jeg den, falder mit liv i tro, håb og kærlighed sammen. Derfor er det godt ikke blot at undlade at kappe tråden, men også at blive stadigt mere bevidst om, hvad der følger af min dåb.

HVAD ER ET MENNESKE?

Af Carsten Elmelund Petersen, lektor på DBI og FIUC-DK

Vi bliver født som dreng eller pige – skabt i Guds billede. Hvad sker der, hvis man justerer på kønnet?

Livet er givet af Gud, og det begynder ved befrugtningen. Kønnet er givet af Gud, idet fordelingen af kønskromosomer er fastlagt ved befrugtningen. ”Det var dig, der dannede mine nyrer, du flettede mig sammen i min mors liv. Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt”, skriver salmisten (Sl 139,13-14). De første kristne mødte i den antikke græske kultur en nedværdigelse af legemet. Paulus afviste denne græske tænkning og værdsatte legemligheden: ”Eller ved I ikke, at jeres legeme er et tempel for Helligånden, som er i jer, og som I har fra Gud?” (1 KOR 6,19). Legemet er en helhed, og det er ikke muligt at tænke, at Gud har givet livet og kroppen, men ikke kønnet.

OPLEVET KØN

Siden 2014 har det været muligt at få juridisk kønsskifte på baggrund af ”oplevet køn”. Lægerne har længe kunnet ændre hormonbalancen medicinsk og foretage kønsskifteoperationer. Juridisk kønsskifte eller kønsskifteoperation er et forsøg på at ændre kønnet for en enkeltperson. Det er en forkert løsning af flere grunde: Af biologiske grunde fordi vores køn ligesom vores krop er et biologisk vilkår. Vi har heller ikke selv valgt forældre, tid, sted, situation og vilkår, men skal forholde os det givne på godt og ondt. Af teologiske grunde fordi Bibelen klart beder os forvalte

vores køn i overensstemmelse med den gudgivne bestemmelse.

I enkelte tilfælde kan der allerede i fostertilstanden ske fejludvikling på kønsorganer og på den hormonbalance i hjernen, som er styrende for kønsidentiteten og den seksuelle orientering. Men kønskromosomerne er konstante gennem hele menneskelivet. Kvinden har to X-kromosomer, mens manden har et X- og et Y-kromosom. Ingen er i stand til at ændre fordelingen af X- og Y-kromosomer. På dette biologiske vilkår opstiller Bibelen det krav, at vi skal tage vare på vores køn efter Guds vilje og bestemmelse.

LIVETS KAMP

Hverken køn eller seksualitet er syndigt i sig selv. Mennesket er højt værdsat i skaberværket af Gud, men det biologiske liv er truet af nedbrydning fra første dag i syndefaldets verden. Alle mennesker møder fristelser til at gøre noget, som er imod Guds bud og ordninger. De mennesker, der har problemer med deres kønsidentitet, har en særligt tilspidset udgave af kampen. Transseksuelle personer, der har problem med kønsidentiteten, og bi- og homoseksuelle personer, der har problemer med den seksuelle orientering, er skabt i Guds billede, men er som alle andre kaldet til at

forvalte deres køn og identitet efter Guds vilje. De, der vælger kønsskifteoperation, får ikke løst deres identitetsproblem. Det viser, at det ikke er tilrådeligt at handle i strid med sin biologiske og teologiske bestemmelse.

TROENS HÅB

Ved den nyskabelse i det indre menneske, som sker ved dåb og tro, ændres kønskromosomerne ikke. Men der kan ske en delvis genoprettelse af den harmoni, der var før syndefaldet. Ved denne nyskabelse vil der være muligt at kæmpe mod uoverensstemmelserne omkring ”oplevet køn” her i tiden. Vi er ikke blevet lovet, at kristenlivet vil være uden problemer, fristelser, kampe og prøvelser. Men Gud går med gennem alt det onde, der rammer et menneskeliv.

Troen på Jesus Kristus gør en forskel allerede i denne verden. Paulus skrev: ”Alle I, der er døbt til Kristus, har jo iklædt jer Kristus. Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker, på at være træl eller fri, på at være mand og kvinde, for I er alle én i Kristus Jesus” (GAL 3:27-29). Menneske-

lige forskelligheder er ikke nogen hindring i at få del i troen på Jesus og Guds rige. Ved dåb og tro kan et menneske med afvigende kønsidentitet få del i Guds rige. Tro og kærlighed åbner for fællesskabet med Gud, mens vantro og fastholdelse af handlingssynder lukker ude fra Guds rige.

Ved Kristi genkomst skal enhver Kristustroende ved den store nyskabelse føres tilbage det harmoniske udgangspunkt, hvor alle faldets konsekvenser er væk.

HER OG NU

Kirken har en forpligtelse til at tage sig af dem, der kæmper med kønsidentiteten og den seksuelle orientering. Men kirken er ikke forpligtet til gøre noget imod Guds ordninger. Nogle fristes af driften til at lyve og stjæle, men det er ikke kirkens opgave at legitimere løgn og tyveri. Det kaldes synd, og de, der lever sådan må vende sig om og gennem en forandringsproces, hvis de vil kalde sig kristne. Nogle kæmper med kønsidentitet og seksuel orientering. Kirken må søge at hjælpe disse, men kan aldrig gøre det i strid med menneskets biologiske og teologiske bestemmelse som mand og kvinde.

Tak for

- 22 nye studerende
- Bachelorer får arbejde
- Gode eksamensresultater

Bed om

- En god start for nye studerende
- Et godt undervisningssemester
- Dagligt 'brød' til DBI i 2016

... at regnbuen ender
på Djursland

Der er guld for enden af regnbuen!

Vi sætter spor hos den enkelte teenager – ikke "bare" som skole, men som mennesker og i fællesskab! Se dét er personligt guld, der skal opleves nu og her, og tages med videre i livet! Derfor siger vi kækt og oprigtigt **#dufårguldmedhjem**

Oplev mere på
djurslands.dk

**Frederiksborg
Apotek**

v/ apoteker Troels Ingemann

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Telefon 48265600

APOTEKET HAR DØGNVAGT

Besøg
stederne fra
Bibelen

Tyrkiet – evangeliets andet hjemland	1.10. - 11.10.
Kreta – i Paulus' og Titus' spor	4.10. - 11.10.
Israel – for hele familien	16.10. - 23.10.
Israel – klassisk Rundrejse	16.10. - 23.10.
Jordan – det ukendte bibelske land	16.10. - 23.10.
Israel – med Bibelen i Bibelens land	28.10. - 6.11.
Israel – spændende rundrejse	10.11. - 20.11.

Kontakt os på
7592 2022 eller
fxr@felixrejser.dk

ProcessManager
SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed –
Arbejds miljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.	
Spørgeskema				
» Tekst	Standard	Tilrettet	Individuelt	
» Sprog	1	2	3	
» Logo	✓	✓	✓	
» Baggrundsbillede		✓	✓	
» Billede/video		✓	✓	
» Indflettede data			✓	
» Hop & betingelser			✓	
Gennemførelse				
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML	
» Respondenter	100	500	1.500	
» BaggrundsvARIABLE	1	2	3	
» Påmindelse(r)	1	1	2	
» E-mail, eller	✓	✓	✓	
» Link	✓	✓	✓	
» PC	✓	✓	✓	
» Tablet		✓	✓	
» Smart Phone		✓	✓	
» Online statistik		✓	✓	
Analyse				
» Gennemførelse	✓	✓	✓	
» Frekvens	✓	✓	✓	
» Benchmark		✓	✓	
Rapportering				
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓	
» PowerPoint præsentation		✓	✓	
» Online		✓	✓	

Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

Børge Haahr Andersen, 60 år og ...

Af lektor Finn Aa. Rønne

KØBENHAVNSK VESTJYDE

"Forstår de nu hans humor derovre i København – han er jo noget jysk." Der lå en ærlig bekymring og omsorg bag det spørgsmål, jeg blev stillet efter et møde i Vestjylland. Jeg kunne berolige spørgeren med, at Børge på en fin måde formår at brænde igennem over for ærkekøbenhavnere, samtidig med at han bevarer sit jyske lune. Det er også en god evne at have, når man er leder af en teologiuddannelse, der fokuserer på det tværkulturelle. Om den uhøjtidelighed, som bl.a. kendetegner Børge, er vestjysk eller københavnsk, skal jeg ikke kunne sige, men den er også med til at bygge bro.

Samtidig er det udtryk for nogle af de fascinerende spændinger hos Børge, som gør ham til både et forbillede og en meget god leder for os andre på DBI.

AKADEMISK BONDEMAND

Børge fremhæver ofte, at han bare er en simpel bondemand, som har sin spidskompetence inden

for kvægdrift. Det er slet ikke så dårligt – heller ikke når man skal udlægge Bibelen for moderne danskere. Måske er det derfor, at Børge var en af de første herhjemme til at trække på Kenneth Baileys indsigt i mellemøstlig bondekultur ved tolkningen af evangelierne. Men Børge er samtidig en meget belæst akademiker med en publikationsliste, som er længere end hos nogle af os, som har fået akademiske grader for det, vi har udgivet.

SPARTANSK LIVSNYDER

Vi finder hos Børge noget af den nøjsomhed og flid, vi formaner til i Bibelen. Samtidig er han god til at holde fri og nyde livet. De to sider kombineres så ved, at han ofte får diverse kirkelige organisationer til at betale sine og Mettes eksotiske badeferier, mod at han holder et par andagter for de andre på stranden.

YDMYG STANDHAFTIGHED

Der er ingen, som får lov til at køre rundt med Børge – hverken i arbejdsfællesskabet på DBI eller i den kirkelige debat. Han står fast, når det gælder. Det gør samtidig den ydmyghed, vi møder hos Børge, mere bibelsk end selvudslettende. Denne kombination af standhaftighed og ydmyghed er også med til at gøre Børge til en god leder. En side af dette er den sårbarhed og dybe medmenneskelighed, som Børge viser både i den daglige omgang med medarbejdere og studenter, og som forkynnder og skribent. Når en kristen leder har de egenskaber, får man lettere øje på Jesus end på lederen selv.